

முதல் வாசகம்: ஏரேமியா 17 : 5 - 10

ஆண்டவர் கூறுவது இதுவே. மனிதரில் நம்பிக்கை வைப்போரும் வலுவற்ற மனிதரில் தம்வலிமையைக் காண்போரும் சபிக்கப்படுவர். அவர்கள் பாலைநிலத்துப் புதர்ச்செடிக்கு ஒப்பாவர். பருவ காலத்திலும் அவர்கள் பயனடையார் பாலைநிலத்தின் வறண்ட பகுதிகளிலும் யாரும் வாழா உவர் நிலத்திலுமே அவர்கள் குடியிருப்பர். ஆண்டவரில் நம்பிக்கை வைப்போர் பேறுபெற்றோர் ஆண்டவரே அவர்களது நம்பிக்கை. அவர்கள் நீர் அருகில் நடப்பட்ட மரத்துக்கு ஒப்பாவர் அது நீரோடையை நோக்கி வேர் விடுகின்றது. வெப்பமிகு நேரத்தில் அதற்கு அச்சமில்லை அதன் இலைகள் பசுமையாய் இருக்கும் வறட்சிமிகு ஆண்டிலும் அதற்குக் கவலை இராது அது எப்போதும் கனி கொடுக்கும். இதயமே அனைத்திலும் வஞ்சகம் மிக்கது அதனை நலமாக்க முடியாது. அதனை யார்தான் புரிந்துகொள்வர்? ஆண்டவராகிய நானே இதயச் சிந்தனைகளை ஆய்பவர் உள்ளுணர்வுகளைச் சோதித்து அறிபவர். ஒவ்வொருவரின் வழிகளுக்கும் செயல்களின் விளைவுக்கும் ஏற்றவாறு நடத்துபவர்.

பதில்பாடல் : ஆண்டவர் மீது நம்பிக்கை கொண்டவரேபேறு பெற்றவர்.

நற்செய்தி : லூக்கா 16 : 19 - 31

அக்காலத்தில் இயேசு பரிசேயரை நோக்கிக் கூறியதாவது : "செல்வர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் விலையுயர்ந்த மெல்லிய செந்நிற ஆடை அணிந்து நாள்தோறும் விருந்துண்டு இன்புற்றிருந்தார். இலாசர் என்னும் பெயர் கொண்ட ஏழை ஒருவரும் இருந்தார். அவர் உடல் முழுவதும் புண்ணாய் இருந்தது. அவர் அச்செல்வருடைய வீட்டு வாயில் அருகே கிடந்தார். அவர் செல்வருடைய மேசையிலிருந்து விழும் துண்டுகளால் தம் பசியாற்றி விரும்பினார். நாய்கள் வந்து அவர் புண்களை நக்கும். அந்த ஏழை இறந்தார். வானதூதர்கள் அவரை ஆபிரகாமின் மடியில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள். செல்வரும் இறந்தார். அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவர் பாதாளத்தில் வதைக்கப்பட்டபோது அண்ணாந்து பார்த்துத் தொலையில் ஆபிரகாமையும் அவரது மடியில் இலாசரையும் கண்டார். அவர், "தந்தை ஆபிரகாமே, எனக்கு இரங்கும் இலாசர் தமது விரல் நுனியைத் தண்ணீரில் நனைத்து எனது நாவைக் குளிர்ச்செய்ய அவரை அனுப்பும். ஏனெனில் இந்தத் தீப்பிழம்பில் நான் மிகுந்த வேதனைப்படுகிறேன்" என்று உரக்கக் கூறினார். அதற்கு ஆபிரகாம், "மகனே, நீ உன் வாழ்நாளில் நலன்களையே பெற்றாய் அதே வேளையில் இலாசர் இன்னல் களையே அடைந்தார். அதை நினைத்துக் கொள். இப்பொழுது அவர் இங்கே ஆறுதல் பெறுகிறார் நீயோ மிகுந்த வேதனைப்படுகிறாய். அன்றியும் எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே பெரும் பிளவு ஒன்று உள்ளது. ஆகையால் இங்கிருந்து ஒருவர் உங்களிடம் வர விரும்பினாலும் கடந்து வர இயலாது. அங்கிருந்து நீங்கள் எங்களிடம் கடந்து வரவும் இயலாது" என்றார். அவர், "அப்படியானால் தந்தையே, அவரை என் தந்தை வீட்டுக்கு அனுப்புமாறு உம்மிடம் வேண்டுகிறேன். எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் உண்டு. அவர்களும் வேதனை மிகுந்த இந்த இடத்திற்கு வராதவாறு அவர் அவர்களை எச்சரிக்கலாமே" என்றார். அதற்கு ஆபிரகாம், "மோசேயும் இறைவாக்கினர்களும் அவர்களுக்கு உண்டு. அவர்களுக்குச் செவிசாய்க்கட்டும்" என்றார். அவர், "அப்படியல்ல, தந்தை ஆபிரகாமே, இறந்த ஒருவர் அவர்களிடம் போனால் அவர்கள் மனம் மாறுவார்கள்" என்றார். ஆபிரகாம், "அவர்கள் மோசேக்கும் இறைவாக்கினருக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், இறந்த ஒருவர் உயிர்த்தெழுந்து அவர்களிடம் போனாலும் நம்பமாட்டார்கள்" என்றார்.

தியானம்: எமது வாழ்க்கை என்பது ஒரு சக்கரம் போன்றது, இன்பமும், துன்பமும் மாறி மாறி வந்துகொண்டே இருக்கும். இதனால் எமது மனநிலை மாறி எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் சிதறடிக்கப்பட்டு இறைவனுக்கு ஏற்புடையதாக அல்லாமல் இருக்கின்றது. இதனால் எமது வாழ்வு நிலைகுலைந்து விடுகின்றது. எனவேதான் இன்றைய நற்செய்தி வாசகம் இதற்கு பதில் கொடுக்கும் வகையில், நாங்கள் என்றும் அன்புடனும், பகைமை உணவு கொண்டு வாழாமல். யாவருமே சமமே என்ற வாழும்படி கூறுகின்றது. இல்லாவிடின் மண்ணுலகில் நன்மை செய்தால் அதற்கேற்ப பலனும், தீமை செய்தால் அதற்கேற்ப பதிலும்தான் விண்ணுலகில் கிடைக்கும். ஏனெனில் நற்செய்தியில் செல்வந்தர், லாசர் என்னும் இருவர்கள் இருந்தார்கள். லாசர் செல்வந்தரின் வீட்டு வாசலிலிருந்து அவர் மேசையில் இருந்த விழும் துண்டுகளைக் கொண்டு தனது பசியை நிரப்பினார், உடல் நோயினாலும் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவர் மண்ணகத்தில் பலவிதமான இன்னல்களை அனுபவித்தார், செல்வந்தரோ பணத்திற்கு அடிமைப்பட்டு பெருமிதம் கொண்டு வாழ்ந்தார். இருவரும் இறந்தனர். லாசர் ஆபிரகாம் மடியில் அமர்ந்திருந்தார். செல்வந்தரோ பாதாளத்தில் வதைக்கப்பட்டார். லாசரோ இறைவனில் நம்பிக்கை கொண்டு நற்பேறுபெற்றவரானார். இன்றைய திருப்பாடலிலும் கூட இறைவன்மேல் நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்வோர் நற்பேறுபெற்றோர் என்று கூறுவதை நாம் பார்க்கின்றோம்(தி.பா.1-1). நாங்கள் மனம்மாறி இறைவனுடன் ஒன்றித்து வாழ பிறரால் பலவிதமான தடைகளும் ஏற்படலாம். எனவே ஏமாற்றங்கள், தண்டனைகள். தோல்விகள் இவை எதுவாக இருந்தாலும் யாவற்றையும் இறைவன் பார்த்துகொள்வார் என்ற மனநிலையுடன், எமது சிந்தனை, சொல், செயல் யாவற்றையும் இறைவனுக்கேற்ற வகையில் செயல்படுத்தி நற்பேறு பெற்றவர்களாக, செல்வந்தர் போன்று ஆணவம், பெருமிதம் கொண்டு வாழாமல், பிறரில் அன்பு கொண்டு யாவரும் சமமே என்ற மனநிலையுடன், நற்பேறு பெற்றவர்களாக விண்ணகத்தில் தந்தையின் மடியில் நாங்களும் அமர்ந்துகொள்ள எங்களைத் தார்படுத்துவோம்.